

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 136

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JUNE 9TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Francoski parlament je odredil radikalne spremembe

Paris, 8. junija. Vlada popularne fronte v Franciji, pod načelnostvom socialističnega Leona Bluma, ki se nahaja v največjih težavah radi ogromnih štrajkov, ki obsegajo že nad en milijon delavcev, je obljubila radikalne reforme v Franciji, da skuša preprečiti popoln gospodarski propad.

Vlada francoskega "novega dela" je dobila te dni v parlamentu zaupnico s 384 glasovi proti 210. Leon Blum je obljubil popolno socialno revolucijo v bodočnosti in vlada popularne fronte bo izvršila ves svoj program.

Predvsem bo francoska vlada skušala vpeljati splošni 40-urni delovnik po vsej državi. To je ena glavnih zahtev francoskih štrajkarjev. Nadalje bo vlada najbrž nacionalizirala vse tovarne, v katerih se izdeljuje streljivo.

Francoski delavci bodo dobili tudi pravico kolektivnega pogajanja, in vlada namerava uvesti velike reforme pri francoski narodni banki. Sploh namerava Francija uvesti največje delavske reforme, kar jih je Evropa še videla od ruske revolucije.

Medtem ko francoski delavci dosedaj niso imeli skoro nobenih pravic in so bili slabo plačani, je pa tudi položaj francoskega kmetiča skrajno žalosten. Vlada bo morala iti na delo, da revidira dolge francoske kmetije, da jih kako zniža ali pa dolge prepiše na manjšo obrestno mero.

Nadalje bo morala biti vpeljana starostna pokojnina, počitnice in nekakšna narodna podpora za brezposelne. Vsega tega Francija nima, ker je dosedaj vsaka francoska vlada živela samo v strahu pred nemškim vpadom in je zanemarjala ekonomske razmere.

Včeraj je prišlo v parlamentu do ostrega spopada med desničarji in levičarji. Poslanec Valat je zakričal, da je sramota za Francijo, da ji vlada danes — žid. Vodja socialistov Leon Blum je namreč židovskega pokolenja.

Ostali poslanci, zlasti oni na levi, so planili kvišku in bi skoraj prišlo do pretepa. Dotično očitaneje je bilo pozneje izbrisan iz zapisnika, češ, da se ne gleda kdo je in kaj je, pač pa se gleda, da so vsi, ki so pri vladi, dobri Francozi.

Urednik "Vremena"

Včeraj nas je v spremstvu g. Antona Grdina in Matiča obiskal v našem uradu g. Sveztozar Popović, so-urednik znamenitega beograjskega dnevnika "Vreme". Spremljala sta ga dva Maksimovi brata, pevača in igralca. Gospodje so si ogledali naše podjetje in bili začudeni nad obsežnostjo istega. G. Popović ostane še do četrtka v Clevelandu.

V bolnico

V svrhu operacije se je morala podati v Glenville bolnico Mrs. Antonija Nemec. Dobri ženi in materi želimo, da bi kaj kmalu okrevala. Obiski za nekaj dni niso dovoljeni.

Računi za plin

Zadnji čas, da plačate račune za plin, je do srede, 10. junija, do 1. ure popoldne v našem uradu.

Draginja v mestu

Omenili smo že parkrat, da je nastala v Clevelandu draginja, ki je precej občutna. Zaenkrat se pa ne moremo pritožiti, da je ta draginja umetna. Suša v južnih državah, odkoder prihaja sedaj zelenjava v Cleveland in deloma tudi sadje, je povzročila jako slabo letino. Krompir n. pr. je danes dvanaestkrat dražji kot je bil ob tem času lanske leto. Enako je z zeljem, špinacem, pesko, korenjem in solato. Česnje, ki so bile lanske leto ob tem času po 15c funt, so letos po 20c funt. Drugi vzrok podraženja raznih pridelkov so pa številni gosti, ki prihajajo v Cleveland. Na republikansko narodno konvencijo je n. pr. prišlo do 50,000 gostov, in vsi ti morajo jesti. Veliki restavracije in hoteli kupujejo kolikor morejo na tržnici, in kdor pride pozno že težko dobi kaj. Dobro pri tem je, da se je splošni položaj toliko zboljšal, da delavci v Clevelandu do 50,000 delavcev več kot lanske leto in da je tudi zaslužek malce boljši.

Roosevelt dobiva zopet novo moč med ame- riškim narodom

New York, 8. junija. Par dni predno je bila otvorjena republikanska predsedniška kampanja in konvencija v Clevelandu, se je izkazalo, da je demokrat Roosevelt zopet pridobil na zaupanju pri ameriškem narodu. Zavod Institute of Public Opinion, ki vodi tozadevno preiskavo, in ki je pretekli mesec razposlal 250,000 glasovnic med državljane, da izjavijo svoje mnenje glede Roosevelta, pravkar javlja, da se je 59 odstotkov vseh državljanov izjavilo za Roosevelta.

Dasi to število še ni tako visoko kot je bilo število glasov leta 1932, ko je bil Roosevelt prvič izvoljen predsednikom, vendar je precej višje kot je bilo v prvih treh mesecih letošnjega leta.

Leta 1932 se je izjavilo nekako 770 odstotkov vseh državljanov za Roosevelta, a je to število začelo padati navzdol, tako da je ob zaključku leta 1935 samo še 51 odstotkov državljanov glasovalo za predsednika.

Odtedaj pa število odstotkov stalno napreduje in koncem maja meseca se je že 59 odstotkov vseh državljanov prijavilo za sedanjega predsednika. Najbolj kritičen tozadevni bo mesec september, ko bo predsedniška kampanja v polnem teku.

Mr. Jos. Koncilja

Mr. Jos. Koncilja, lastnik Nottingham Dry Cleaning Co. se zahvaljuje vsem, ki so ga za časa njegove bolezni obiskali in mu prinesli cvetlice. Včeraj se je podal s svojo soprogo na počitnice v Pueblo, Colo.

Piketirajo tovarne

Iz Akrona se poroča, da so piketi obkolili tovarno Diamond Match Co. v Barbertonu in Ohio Match Co. v bližnjem Wadsworthu. Unijski delavci zahtevajo za 20 odstotkov zboljšano plačo.

Na počitnice

Mr. in Mrs. John Stibil na 1254 Norwood Rd., sta se podala v Washington, D. C., in v Atlantic City. Želimo obojema srečno pot in zdrav povratek.

Borah in Vandenberg sta proti spremem- bi ustave

Cleveland. — Zadnje dneve so pristaši Landona, ki namerava dobiti republikansko predsedniško nominacijo, z vsilo zagovarjala načrt, da republikanska konvencija sprejme določbo, da se bo republikanska stranka potegovala za spremembo ameriške ustave v toliko, da dobijo posamezne države pravico regulirati delovne ure in plače.

Pred dobrim tednom je najvišja sodnija v Washingtonu zavrgla postavbo o minimalnih plač, kot je bila narejena v državi New York. Sodnija je izjavila, da je to proti osebni svobodi.

Sedaj sta se pa oglasila senatorja Borah in Vandenberg, katerih obojima imata tudi predsedniške aspiracije, in trdita, da naj republikanska stranka gre počasi naprej, in da omenjeni dodatek k ameriški ustavi ni potreben.

Nastala je zmešnjava v republikanskem taboru, ki je tako vplivala na pristaše Landona, da so že zavrgli idejo, da bi delovali za spremembo ustave glede minimalnih plač. Republikanska konvencija bo najbrž samo "priporočila," da bi bil tak amendent "priporočljiv, kadar nanesse potreba."

Voditelji republikancev se do sinoči tudi še niso zedinili, kaj predlagati glede denarnega vprašanja. Mnogi so za to, da se Amerika vrne k zlati valuti, toda se ne upajo javno na dan.

Senator Vandenberg je tudi včeraj izjavil, da governor Landon iz Kansasa, ki ima največ prilike dobiti predsedniško nominacijo, se do danes še ni izjavil v javnosti o nobenem izjavnem vprašanju. Apeliral je na delegate, da izvolijo moža, katerega ideje so poznane, da se pozneje ne bodo kesali.

Nova učiteljica

Jutri, 10. junija, bo graduirala na Western Reserve univerzi v Clevelandu Miss Helen Ann Leustik, 646 E. 115th St., hčerka dobro poznane g. Mr. John Leustika, ki je poznan po svojem marljivem društvenem delovanju. Mlada učiteljica bo graduirala z najvišjo odliko. Graduacija se vrši v sredo ob 11. uri popoldne. Mladi slovenski učiteljici iskreno želimo mnogo uspeha v življenju, obenem pa pošljamo čestitke družini, ki je lahko ponosna na svojo hčerko.

Smrtna kosa

V ponedeljek zjutraj je preminila po kratki bolezni Marta Vidovič, stara 53 let, stanujoča na 428 E. 157th St. Tu zapuščata dva brata, Johna in Paula Kekić, in eno sestro nekeje v Ameriki. Pred tremi leti je umrl njen mož Marko. Pokojna je bila rojena v selu Kekiće pri Starem gradu, kjer zapuščata brata in sestro. V Ameriki je bivala 28 let. Bila je članica društva št. 235 HBZ. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 9:15 v cerkvi sv. Nikole na Superior in 36. cesti, potem pa na Calvary pokopališče, pod vodstvom Jos. Zele in sinovi. Bodi pokojni ohranjen blag spomin!

Prosvetni klub

V sredo večer se vrši redna seja Prosvetnega kluba S. N. Doma. Vsi zastopniki naj bodo navzoči.

Čuvajte se takih!

Prijatelj in gostilničar z okoliš 60. ceste in St. Clair Ave., nam je včeraj pripovedoval: v nedeljo zjutraj je prišel neki razcapani možki k njemu in zahteval žganje. Gostilničar mu je odgovoril, da je v nedeljo prepovedano prodajati žganje. Mož je godrnjaje odšel, a popoldne se je vrnil in pripeljal še dva tovariša s seboj. Vsi trije so bili pijani, ali so se pa delali pijane. Gostilničar je sedel v kuhinji. Tja je stopil vodja tolpe in zahteval ponovno od gostilničarja, da mu proda žganje, kar je gostilničar nevoljno odrekel, češ, da mu je že enkrat povedal, da v nedeljo ne more dobiti drugega kot 3.2 pivo. — Lopov je postal nesramen in je udaril našega gostilničarja po obrazu, nakar je potegnil celo revolver ter mu grozil s streljanjem, ako ne dobi žganja. Gostilničar je tudi planil pokonci ter prijel aduta, nakar sta se metala, a medtem je domača hči hitela iz gostilne in poklicala policijo iz 4. prečinkta, ki je tudi kmalu dospela. Prvi lopov, ki je imel revolver, je izginil pri stranskih vratih in potem na St. Clair Ave., kjer je bilo več avtomobilov, kamor je skušal vreči svoj revolver, a so bili avtomobili zaprti, tako da se mu ni posrečilo. Končno je izginil in policija je aretirala ostala dva. Z vso upravičenostjo se sodi, da so to najeti vohuni, ki skušajo spraviti naše ljudi v zapor. Če se vam kaj takega pripeti, pokličite policijo, ki bo z našimi takimi vohuni obračunati.

Pokojni John Kromar

Eden najbolj poznanih pionirjev v naši naselbini je bil preminuli John Kromar, katerega je vse poznalo. Mož je bil najboljša duša, zaveden rojak, dober katoličan in je rad podpiral vse, kar je bilo dobrega. V Ameriki je bival nad 40 let. Doma je bil iz Dolence vas pri Ribnici. Soproga mu je umrla pred petimi leti. Tu zapuščata štiri sinove: Johna, Antona, Stanleya in Edwarda, ter dve hčeri: Jennie McClelland in Mary DeBello. V starem kraju zapuščata sestro. Pokojni je bil član društva sv. Vida št. 25 KSKJ in društva Cleveland št. 126 SNPJ ter društva Dosluženec. Pogreb ranjkega se bo vršil v četrtek zjutraj ob 10. uri v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče iz hiše žalosti na 998 E. 63rd St., pod vodstvom Fr. Zakrajšek. Bodi pokojnemu pionirju ohranjen blag spomin. Preostali družini naše globoko sožalje.

Govor dr. Lee-a

V sredo ob 8. zvečer bo govoril v Central Y. W. C. A., dr. R. Lee iz Milwaukee pred Women's Auxiliary of Webster klinike, kamor spada tudi več Slovenk. Dr. Lee uživa velik sloves radi vitamin ekstraktov. Predavanje je odprto tudi zunanjim gostem.

Zadušnica

Za pokojno Ano Kos se bo brala v sredo ob 8. uri zjutraj sv. maša zadušnica v cerkvi sv. Vida ob priliki 30-dnevnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

V bolnico

V Mt. Sinai bolnico je bila odpeljana s Svetkovo ambulanco Mrs. Mary Janc, 473 E. 142nd St. Nahaja se v sobi št. 109.

William Hearst je dik- tator republikanske stranke v Ameriki

Washington, 8. maja. Tajnik notranjih zadev v kabinetu predsednika Roosevelta, Ickes, se je včeraj izjavil, da je bil predsedniški kandidat republikanske stranke izvoljen že naprej in to po istih interesih, ki so svoječasno nominirali Hardinga. Wm. Hearst je danes absolutni diktator republikanske stranke.

V radio govoru, ki ga je Ickes poslal po vsej Ameriki, je povedal, da je Hearst osebno izbral governorja Landona za predsedniškega kandidata in ga predstavil ameriški javnosti. Tudi republikanska platforma ne bo vsebovala ničesar drugega, kot kar bo diktiral časnikarski magnat Hearst.

Ickes je bil svoječasno sam republikanec, a ga je predsednik Roosevelt vzel v svoj kabinet radi njegove izredne zmoglosti. Povedal je, da voditelji stranke niti vpoštevati ne bodo mnenja odličnih in resnih republikancev kot so Allen White, Pinchot in mnogi drugi. Republikanska konvencija ne bo imela drugega dela kot podpisati ime kjer ji bo ukazano, je rekel Ickes.

Platforma republikanske stranke bo nekaka mesalianca republikanskih idej in napadov Liberty lige, dočim bo bivši predsednik Herbert Hoover vrhovni zdravnik, ki bo operiral, če bo potreba, po navodilih Hearsta.

Vsaka progresivna ideja je bila doslej zavrnjena od pripravljenege od bora republikanske stranke. Vedno bolj se ponavlja krik: nazaj, nazaj! Oni republikanci, ki kličejo: naprej, naprej, so v silni manjšini.

Iz Madisona in Geneve

Pri graduaciji na višji šoli v Madisonu, Ohio, so graduirali tudi sledeči slovenski dijaki: — James Koren, Joseph Znidaršič, Helen Lash in Louise Perko. Iz 8. razreda Harpersfield šole so pa graduirali: Frank Cerjan, Angela Koshir, Josephine Grabelšek, Josephine Fidel. Slednji sta bili med onimi, ki so dobili najvišje odlikovanje. Na Geneva High šoli sta pa graduirala Dorothy J. Urbas in Edward Berkopce. Mladi Eddie je bil izmed 57 graduirancev drugi v šoli in je dobil posebno pohvalo od ravnateljstva, ker je neumorno pomagal pri vseh šolskih aktivnostih. Iskrene čestitke mladim učencem in njihovim staršem!

Veseli dogodek

Pri družini Anton in Silvija Turk, 1590 E. 45th St., so dobili obisk tete štokljke, ki jim je v spomin pustila 9 funtov težkega sinčaka-prvorojenca. Oče je sin Turkov družine iz 43. ceste, materino deklisko ime je pa Martina. Iskrene čestitke!

Za Kulturni vrt

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 K.-S. K. J. je prispevalo za Jugoslovanski kulturni vrt \$5.00. Neimenovan je daroval \$4.00, in sicer \$2.00 za Cankarjev spomenik in \$2.00 za Gregorčičev. Vsem prav iskrena hvala!

V avto nezgodi

V Emergency Clinic bolnici se nahaja Tonie Frišice, 800 East 157th St. S svojim avtomobilom je zadel v neko rampo na Nottingham Rd.

Naši novi naročniki

Zopet se je večje število naših zavednih rojakov naročilo na dnevnik "Ameriška Domovina." Sledeči so novi naročniki: Frances Sajovic, Rose Matevčič, Chas. Lampe, Mary Papež, Anton Janežič, John Somrak, Louis Kovačič, John Doljak, Anton Arko, Mary Zakrajšek, Josephine Strainer, Joe Perko, Ana Jančar, Mary Kovačič, Anton Smole in Louis Simenc, vsi v Clevelandu. Nadalje John Lahajnar, Thomas W. Va., Antonia Kokotec, Warrensville, O., Frances Novak in Marko Simčič, oba v Jugoslaviji, Ana Lovko, Akron, O., Jennie Kromberger, Racine, Wis. Vsem skupaj iskrena zahvala obenem s prošnjo, da se še drugi rojaki potrudijo in naročijo časopis, ki jim je neobhodno potreben.

Več denarja za relief v 1935 kot pa v letu 1934, pravi Hopkins

Washington, 8. junija. Zvezni relifni administrator Harry L. Hopkins, je pravkar izjavil, da je zvezna vlada v letu 1935 potrošila za relief in javna dela \$300,000,000 več kot pa v letu 1934.

Nadalje pravi isto poročilo, da je Rooseveltova administracija potrošila od 1. januarja, 1933 do 31. decembra, 1935, nič manj kot \$4,096,433,467. To so dobili brezposelni v obliki direktne podpore ali v obliki plače pri javnih delih.

Od omenjene svote je zvezna vlada prispevala 70 odstotkov vsega denarja, državne oblasti 20 odstotkov in mestne oblasti pa 10 odstotkov. V zvezni blagajni je danes še nekako \$800,000,000 za javno podporo, poleg svote, o kateri je kongres pravkar odglasoval za prihodnje fiskalno leto. Ta svota znaša \$1,400,000,000.

Največ je zvezna vlada potrošila v državi New York, kjer znašajo stroški relifa v poldrugem letu skoro \$400,000,000. Najmanj je pa dobila najmanjša država v Ameriki, država Delaware, kjer je veljal relif samo \$2,500,000.

McFadden in Landon

V Cleveland je došel včeraj Bernard McFadden, znani lastnik "Liberty" magazina in se izjavil McFadden se nahaja v Clevelandu, da politično ubije Landona, če bo mogoče in da postane sam kandidat za predsedniško nominacijo. "Landonu so postavili demokratski za predsedniškega kandidata," se je izjavil McFadden. "Ako bo Landon nominiran, izgubimo milijone glasov. Najrvo bo pridigar Rev. Coughlin proti njemu. To mu bo vzelo dva milijona glasov. Senator Borah mu bo odtrgal nadaljni milijon. In ker je Landon pristaš suhačev, bodo tudi mokri volili proti njemu. Končno podpira Landona Hearst, in politična zgodovina je pokazala, da kogar je Hearst podpiral, je še vedno izgubil.

Avto žrtve

Do 8. junija so avtomobili v Clevelandu povzili in ubili ravno 100 žrtev. Lanske leto do istega časa samo 89.

* Izredna suša v zapadnih državah je povzročila naraščanje cen pšenice.

Prodajalec ženskih su- ženj bo obsojen na stotine let ječe

New York, 8. junija. Charles Luciano, nekaj vsesmočni diktator trgovine z belimi sužnjami, sedi v mestnih zaporih in premišljuje o visokosti kazni, ki ga zna zadeti. Z njim zaeno je osem njegovih podnačelnikov, ki so bili enako spoznani krivim.

Najmanjša kazen, ki more zadeni Luciana je zapor 124 let, največja pa zapor za 1240 let. Luciana je bilo zaeno s svojimi podnačelniki spoznan od porote krivim, da je prodajal dekleta za nemoralne svrhe. Krivim je bil spoznan v 62 slučajih.

Postava zapoveduje, da za vsak slučaj krivde je najmanj dve leti zopora, največ pa 20 let. Sodnik bo izrekel obsodbo 18. junija. Obravnava je trajala štiri tedne in je nastopilo tekmo obravnave nad 1000 prič.

Govorilo se je o podkupovanju, o grožnjah, o mučenju nesrečnih mladih žensk v tej prostitutni industriji, ki je nosila Lucianu nekako \$12,000,000 na leto čistega dobička.

Governor Lehman je imenoval mladega 34 let starega odvetnika Deweya za izrednega prosekutorja in mu dal moč, da očisti New York raketirstva. Dewey se je najprej spravil nad raketirstvo prostitucije in je dosegel tudi popoln uspeh.

Dewey je imel potem, ko so vse priče že pričale zaključni govor pred porotniki. Govor je trajal sedem ur. Zahteval je od porotnikov, da če ne spoznajo voditelja Luciana krivim, da je najboljša, da oprostijo vse obtožnice.

Po govoru Deweya je sodnik McCook govoril porotnikom tri ure in jim razlagal pomen obtožnic. Porotniki so se umaknili k posvetovanju ob enajsti uri dopoldne in so prišli do zaključka ob 5. uri popoldne. Pronašli so vse obtožnice krivim.

30-letnik

V nedeljo 21. junija bo Mr. Louis Balant iz Loraina, Ohio, praznoval svoj god, obenem pa 30-letnico svojega srečnega zakonskega življenja. Mr. Louis Balant je eden najbolj poznanih in neumornih društvenih delavcev. Bil je glavni uradnik in je še pri več bratskih organizacijah kot tudi društveni uradnik pri več društvih. Mož zasluži s svojim poštenim dolgoletnim delovanjem polno priznanje od naroda. Na mnoga leta še, Louis, v dobrem zdravju in čvrstem delu za narod!

Preveč žganja

Državni nadzorniki države Ohio so se izjavili, da imajo državne trgovine preveč zaloge v žganju. Direktor državnih trgovin se je pa izjavil, da je nakaš naročil večjo zalogo žganja, ker se pričakuje v Ohio letos milijone obiskovalcev radi razstave v Clevelandu in raznih konvencij.

Brat Slokarja

Pokojni Andrej Slokar zapuščata brata Josepha in ne Francka, kakor se nam je prvotno poročalo.

Direktorska seja

Danes zvečer ob 8. uri se vrši redna seja direktorija S. N. D. Prosi se vse direktorje, da so navzoči. — Tajnik.

* Velika povodenj v Vancouver, B. C., Kanada, je včeraj zahtevala 8 človeških žrtev.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
5117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po razmašalih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 136, Tues., June 9, 1936

Roosevelt socialist?

Danes bo otvorjena v Clevelandu republikanska predsedniška konvencija. Navzoči delegati, ki so bili izvoljeni pri raznih primarnih volitvah po republikanskih državljanih, bodo tekom srede ali četrta izvolili svojega predsedniškega kandidata.

Republikanska stranka bo imela letos enako hud boj za uspeh ali poraz, kot ga je imela v letu 1932, ko je bila temeljito poražena, ne samo, kar se tiče predsedniškega urada, pač pa tudi zveznih senatorjev in poslancev ter državnih senatorjev.

Do leta 1935 je bila republikanska stranka kot panana in sploh ni prišla v javnost. Toda zadnje leto se je oglasilo precej nezadovoljnih demokratov, ki so združili svoje sile in moči z republikanci in napadli predsednika Roosevelta skupno, češ, da je socialist in da bo pogoltno deželo v popolen pogin.

No, pred dvema tednoma smo imeli v Clevelandu predsedniško konvencijo socialistične stranke, ki je tudi nominirala svojega predsedniškega kandidata. Za kakšen uspeh, ne vemo, toda stranka je stranka in mora nominirati kandidata, ako želi biti aktivna.

Kar nas zanima glede socialistične predsedniške konvencije je dejstvo, da so socialisti odločno zavrnil trditve republikancev, da bi bil Roosevelt — socialist. Nasprotno, socialisti trdijo, da je Roosevelt največji nasprotnik socializma. Kako morejo republikanci trditi, da je Roosevelt socialist, ko ga socialistična stranka preklinja in izganja, nam ni znano, toda republikanci uporabljajo danes vsako bilko, da bi zasovražili popularnega predsednika Roosevelta.

Če kdo ve, kaj je socializem, je to gotovo Norman Thomas, kandidat socialistične stranke za predsednika. On je ekspert tozadevno. Toda Thomas je z najbolj bodočo besedo povedal, da v Rooseveltu ni niti ene same slamice socializma. Povedal je, da je Roosevelt nasprotnik socializma in da vsi pošteni pristaši Karla Marxa bi morali se boriti proti Rooseveltu z vsemi danimi silami!

In kje dobijo potem republikanci snov, vir ali vzrok za trditve, da je Roosevelt socialist, nihče ne ve. Tudi republikanci ne, toda stara republikanska garda je še vedno prepričana, da bo pri ameriškem narodu vlekla ideja, da je socializem nekaj pošastnega, nekaj staršnega, nekaj kar zna treščiti ameriški narod v popolno propast in odpraviti vse svobodščine, katere sedaj ameriški narod uživa.

Pa se motijo, ti naši gospodje republikanci. Roosevelt se smeje trditvam republikancev, da je socialist, a socialisti pa z vso odločnostjo odklanjajo Roosevelta kot svojega pristaša, rekoč, da ni večjega nasprotnika socializma kot je Roosevelt!

S tem je pobita trditev republikancev, da je novi deal predsednika Roosevelta dobil svoj patent v — Rusiji. Ta zavrnitev socialistov bi morala prepričati celo ene pristaše Alfreda Smitha, ki je v januarju mesecu izjavil, da Roosevelt dobiva svoje nauke iz — Rusije. Al Smith je tekom zadnjih štirih let postal milijonar, in dolarji so ga premotili, da je zapustil priproste Roosevelta.

Preteklo nedeljo smo poslušali na radio govor enega izmed najbolj odličnih ameriških časnikarskih poročevalcev, ki je pripovedoval, kako se zbirajo republikanci v Clevelandu za svojo predsedniško konvencijo in kaj delajo. Povedal je, da je bil v štirih največjih hotelih mesta Clevelanda, ki so vsi zasedeni od republikancev, tako da sploh ni najti nobenega prostora več.

Povedal je, da je na lastne oči videl, da imajo republikanci toliko težkega denarja, da toliko premoženja še nikdar ni bilo prej v Clevelandu. Republikanci skušajo ustvariti idejo, da če narod izvoli republikanskega predsednika, da bo zopet sleherni Amerikanec imel dva avtomobila v garaži in dva piščanca na mizi!

Naj bi se želje republikancev izpolnile, saj bo to le v blagor in napredek vsega naroda, toda vprašali bi radi republikanske magnate, kdo jim je izvojeval prosperiteto? Kdo je ustvaril depresijo in najstrašnejšo krizo Zedinjenih držav?

Odgovor: Herbert Hoover, republikanski predsednik, je direktno ali indirektno ustvaril depresijo. Narod je radi tega izvolil demokrata Roosevelta, ki je tekom treh let pomagal tako republikancem in demokratom, da so zopet prišli do blagostanja. In s tem blagostanjem, ki ga je ustvaril Roosevelt, želijo sedaj Roosevelta uničiti.

Meni se računi ne vjemajo

Cleveland, O. — Well, pri-
marne volitve so že pozabljene
in pzabljeno je navdušenje, ki
smo ga kazali za tega in one-
ga kandidata. Tisti, ki niso bi-
li izvoljeni, so že pozabili na
obljube, katere jim ne bo tre-
ba izpolniti. Oni pa, ki so bi-
li nominirani, bodo tiste zlate
obljube ponavljali pri jesen-
skih volitvah in pozabili nanje
že drugi dan po volitvah. Ta-

ko je, pa nič drugače, je zapi-
sal nekoč slovenski lovec iz
Wickliffe, Ohio.

Ja sem bil na bojni fronti v
20. distriktu in tam smo jo do-
bili pošteno po nosu. Ljudje
imajo raje človeka, ki obljubi
vse, pa nič ne izpolni in ne sto-
li nominirani, bodo tiste zlate
obljube ponavljali pri jesen-
skih volitvah in pozabili nanje
že drugi dan po volitvah. Ta-

mannom, a obricali so nas Irci,
katerim so tudi pomagali ne-
kateri naši ljudje. Rad bi
sploh vedel, čemu se tako tepe-
mo za tučje? Kaj nam pa nare-
dijo dobrega? Nekateri prav-
nič. Pomagajo nam nekateri,
ki imajo moč v stranki, da dobe
naši ljudje delo. To je dobro
in za take se je vredno pognati.
Vsaj našim ljudem pomagamo.

Mr. Sweeney je prišel na po-
moč Rev. Coughlin iz Detroita.
No, če bi Rev. Coughlin poznal
toliko Sweeneya kot ga mi, bi
mu ne pritekel na pomoč. Še
malo ne. Ampak hlače so se tre-
sle Sweeneyu, to se mora reči.
Toliko ga ni še nobena kampa-
nja koštala. Če bi bil pameten
in ostal lepo s stranko, bi imel
zdaj nekaj tisočakov v žepu in
bi bil lahko do smrti kongres-
nik iz 20. okraja.

Naša 23. varda se pa postavi,
to se mora priznati. To je
bila edina varda, ki je zmaga-
la na vsej črti s svojimi kandi-
dati. Zato nas pa v mestu tu-
di upoštevajo.

Father Coughlin je prišel se-
daj odprto ven proti Roosevel-
tu. Sicer je že dlje časa napad-
al new deal, toda da bo pri-
šel proti Rooseveltu, se ni pri-
čakovalo. Kot se je izjavil, bo
podpiral vsakega republikan-
skega kandidata, samo Lan-
dona ne.

Tukaj pa meni računi ne gre-
do skupaj. Father Coughlin,
kolikor sem ga jaz zasledoval,
se je boril, kar je stopil na jav-
no pozorišče, za pravice male-
ga človeka, social justice, kot
pravi. In kolikor morem jaz
doudeti v moji ubogi pameti,
je tudi predsednik Roosevelt
tisti, ki se je boril in se še bori
za malega človeka, za zatira-
nega delavca, za farmerja. Z
njim se ne da primerjati niti ve-
liki Lincoln, ker takrat so bile
razmere drugače in ameriški
kapitalizem ni bil še toliko v
"prometu." Tako se tudi Lin-
coln ni mogel toliko izkazati.

Ali je bil še kdaj kak repu-
blikanski predsednik v Zedi-
njenih državah, ki bi poskušal
toliko storiti za nas delavce kot
je Roosevelt? Ga še ni bilo in
ga tudi nikdar ne bo, ker re-
publikanska stranka je stranka
velekapitala, veleindustrije, ve-
lebankirjev in taka stranka pač
ne bo šla za delavca.

Zato pa jaz nikakor ne mo-
rem umeti, da bo delal sedaj
Father Coughlin proti Roose-
veltu, s katerim imata končno
iste cilje: pomagati malemu
človeku.

Tukaj nekaj ni prav in ni,
le meni verjemite. Sicer Rev.
Coughlin na prsto voljo podpi-
ra kogar hoče ampak da gre
učitelj narodnih pravic v boj
zoper predsednika, ki se bori
za prav iste narodne pravice, to
mi ne gre v glavo.

Špoštujem Father Coughlina
kot duhovnika, ampak kot po-
litikar se je pa zelo zaletel in
ne vem, kako se bo izmotal iz
tega.

Če mu bodo vsi pristaši v tem
sledili, ne vem. Dosti demo-
kratov poznam v naši 23. vardi,
ki so za Father Coughlina in
sem prav radoveden, če mu bo-
do v jeseni sledili in volili pro-
ti Rooseveltu, ki jim je dal po
več letih stradanja zopet jesti.

V tem listu sem bral zanimiv
dopis od Frank J. Turka. On
je ves navdušen za Rev. Cough-
lina, pa je istotako navdušen
za Roosevelta. Vsaj tako je
pisal v dopisu. Ali bo poslušal
glas Rev. Coughlina, ali bo po-
slušal glas svojega poštenega
demokratskega prepričanja? Sicer
je to njegova osebna za-
deva in to je le povedano za
zgled. Veliko, veliko takih slu-
čajev bomo imeli letos v voliv-
nih kočah.

Vse delavske unije so za
Roosevelta, vsak mali človek je
zanj. Milijonarji so proti nje-
mu in to je dovolj, da volimo
tudi mi zanj, ki pod njegovo
vlado vsaj dihamo. F. K.

Prigode s potovanja

Piše J. Potokar, Cleveland, O.

15. aprila—Odhod iz Jeru-
zalema. Zjutraj so našo gos-
podje maševali v cerkvi Bož-
jega groba in na kalvariji. Še
enkrat smo pred odhodom obi-
skali ta sv. kraj in se priporo-
čili za nadaljno našo pot. Po-
ložili smo spominke na kraj,
kjer je stal križ Kristusov in
na kraj, kamor je bilo polože-
no njegovo telo.

Poslovili smo se od prijazne-
ga rektorja in sester v hospicu
ter odhiteli na konjodvor. Ob 9h
je potegnil iz Jeruzalema proti
Lidi. Po lepi dolini smo prišli
na filistejsko polje, kjer se je
pretepal s Filistejem Samson.
V Rami je bil rojen Jožef iz
Armatee in tu stoji njemu na
čast lepa cerkev. Vrstile so se
plantaže oranž, ki so cvetele,
da je prijeten vonj napolnjeval
naš vlak.

Kmalu smo se poslovili od ro-
dovitnih krajev in prišli v pravo
puščavo. Samo pesek in pe-
ščeni brežuljki so nas spremlja-
li levo in desno. Le tu in tam
smo zapazili temne šotore be-
duinov, s čredo ovac, s kamela-
mi in otroci. To so pač sinovi
puščave brezmejnih pustinj.
Kako lepo dene očesu če se za-
blesti zelena oaza, z dateljoni-
vimi palmami sredi puščave.
Srečali smo več karavan, ki so
nosile težka bremena. Po 9
urni vožnji skozi puščavo smo
bili pač vsi utrujeni od vročine,
vsi zaprašeni od puščavskega
peska, zato smo se razveselili
"I Kantare postaje" pri Sue-
skem kanalu. Hitro smo opravi-
lili pregled na carini, nato se
prepeljali čez kanal, po kate-
rem so plule velike ladje na po-
stajo. Tu smo si utešili žejo s
pivom in kisljo vodo. Ob 7h smo
zasedli vlak, ki je pripeljal iz
Port Saida in hiteli proti kra-
ljici Orienta proti Kairi, kamor
smo prišli ob 11h zvečer. Stano-
vali smo v King hotelu.

Kairo je glavno mesto Egipta
in ima 1 milijon prebivalcev;
med temi 55,000 Evropejcev
je ima 523 možej. Tu se meša
mistika (skrivnost) vzhoda z
duhom zapada; z eno nogo sto-
jimo v sedanosti, z drugo pa še
v srednjem veku, tu se križajo
kulture, srečajo nasprotstva, tu
si podaja roko revščina in bo-
gastvo, umazanija in snaga, po-
štenost in nepoštenost.

S pomočjo taksijev smo si
ogledali najstarejši del mesta,
prvo krščansko cerkev, kjer je
baje bivala sv. družina. Cerkev
je koptska. Ta del mesta so
zavzeli Arabci l. 1,642 p. Kr.
Videli smo otok, ki ga tvori re-
ka Nil in en njen rokav, na ka-
terem je Faraonova hčerka
baje našla Mojzesa. Nato smo
se podali v muzej, ki je gotovo
eden najbolj zanimivih na sve-
tu, saj hrani v sebi ono stopinjo
izobrazbe in kulturne spomeni-
ke, ki so nastali davno pred
Kristusom 2900 l. Tu človek
obogati na znanju, saj tega mu
sledili, ne vem. Dosti demo-
kratov poznam v naši 23. vardi,
ki so za Father Coughlina in
sem prav radoveden, če mu bo-
do v jeseni sledili in volili pro-
ti Rooseveltu, ki jim je dal po
več letih stradanja zopet jesti.

V tem listu sem bral zanimiv
dopis od Frank J. Turka. On
je ves navdušen za Rev. Cough-
lina, pa je istotako navdušen
za Roosevelta. Vsaj tako je
pisal v dopisu. Ali bo poslušal
glas Rev. Coughlina, ali bo po-
slušal glas svojega poštenega
demokratskega prepričanja? Sicer
je to njegova osebna za-
deva in to je le povedano za
zgled. Veliko, veliko takih slu-
čajev bomo imeli letos v voliv-
nih kočah.

Vse delavske unije so za
Roosevelta, vsak mali človek je
zanj. Milijonarji so proti nje-
mu in to je dovolj, da volimo
tudi mi zanj, ki pod njegovo
vlado vsaj dihamo. F. K.

celo nohti ženski bili že kožna-
to rdeče pobarvani. Torej no-
benega napredka na tem polju.

Največja dragocenost v mu-
zeju je grob Tut-eneh-Anum,
ki je bil naslednik kralja Ame-
nofica. Vlada je od l. 1358
do 1350 pr. Kr. V Tebah, v
dolini kraljev, je bilo pokopa-
nih 30 kraljev. Veliko grobov
je bilo izkopanih, pozneje so
pa postavili vse izkopavanje
pod strogo nadzorstvo in je ta-
ko uspelo, da so l. 1922 odkrili
vrata, ki so držala v grob. Vsi
prostori so bili napolnjeni s po-
hištvom, s posodami iz alaba-
stra, vozovi, konjsko opremo, s
prestolico iz slonove kosti,
orožjem itd. Soba s telesnimi
ostanki je hranila štiri sarko-
fage: rakve. Zunanja rakev
je bila kamenita 5.2 m dolga,
3.5 m široka, 2.25 m visoka, na-
to so sledile tri lesene pozlače-
ne rakve in kot četrta iz čiste-
ga zlata, obdana od krilatih bo-
ginj. Okrog te rakve so bile
največje dragocenosti v zlatu
in drugih kamenjih. Samo po-
krov te rakve je tehtal 14 cen-
tov. Pod njim je ležala zlata
mumija okrašena z mladostnim
obrazom mladega kralja. Ta
rakov je 85m dolga in narejena
iz 3.5, debelega zlata. Pred-
stavlja nam mladega kralja
kot "Osiris." Cenijo, da je to
vredno do 100 milijard. Na
podlagi teh izkopanih so spo-
znali celotno življenje Egipčan-
ov, njihovo vero, izobrazbo
itd. Tega človek ne dobi ni-
kjer na svetu, ne v knjigi, ne v
šoli, temveč je treba priti sem-
kaj in videti na lastne oči, kaj
so Egipčani ustvarili. Ogledali
smo si dalje še Citadello, staro
trdnjavo, kjer so nekoč stano-
vali sultani, sedaj pa je tam-
kaj angleška vojaška posadka.
Sezidal jo je l. 1170 Soladin.
Pri ozkih vhodih je l. 1811 Mo-
hamed Ali pomoril na tisoč
Mamelukov. S trdnjave je kra-
sen pogled na mesto. Zanimi-
va je alabastrova mošeja (Ga-
mijeva) sezidana l. 1857. Ima
lepe vitke minarete, kupole vse
iz bele alabastra. En sam
lesteneč ima 1700 lauč.

Ena najlepših mošej je pa
Hasanova. Je to lep spomenik
bizantinsko-arabske umetnosti.
Kupola nad grobom je visoka
55 m, minaret pa 86 m. Ne da-
leč od trdnjave so grobovi Ma-
melukov in na drugi strani gro-
bovi kalifov. Nato smo brželi
po ozkih ulicah proti novemu
delu mesta, kjer je bilo naše
stanovanje.

(Dalje prihodnjič)

Moje potovanje v Ameriko

Piše Mary Turk, Girard, O.

Dokler je bila voda mrzla, še
ni bilo nobene revolucije na
programu. Toda voda je po-
stajala vedno bolj vroča in na-
ravno, z vodo tudi lonček. Mož
začne premikati prste in jih
zamenjati, potem pa obupno
reče ženi:

"Micka, saj je že dovolj vro-
če! Upilni sveče, ali pa bo ne-
kaj narobe." Ona pa trdi, da
se mora voda še malo povreti
in tako se je zgodilo, da mož
ni mogel lončka več držati, pa
je spustil to kuharsko pripravo
iz rok, da je bila takoj na tleh
velika luža in kameljni čaj je
šel rakom žvižgat. Vi bi morali
slišati to bolešno ženo, kako
zdrav jezik je imela in kako je
opletala ž njim v čast in slavo
svojega moža, ki niti za to ni
na svetu, da bi držal pisiker nad
svečami. Jaz bi se bila najraje
veljala po tleh od smeha, pa
sem se bala pomazati taze-
hmasne obleke.

No, naših šest ur je minilo
in zopet smo se podali na vlak.
Peljemo se iz Pariza v Havre.
Vlak je vozil zelo počasi in na
vsaki postaji se je dvakrat
ustavil, tako je bil dolg. Vro-
čina je bila velika, vode pa ni-
mo mogli nikjer dobiti. Tu ni
tako kot na ameriških vlakih,

ko dobiš v vsakem vozu mrzlo
vodo.

Na postaji v Havrah so nas
čakali trije avto-busi. Na busih
smo morali stati drug poleg
drugega, ker ni bilo nič sede-
žev. Pa kmalu smo bili v ho-
telu. V jedilnici dobimo že
pogrjnjene mize in kmalu so
nam servirali dobro večerjo,
katere se ni nihče branil. Po
večerji je bila pa zabava za
stare in mlade. Gramofon je
igral naše slovenske valčke in
polke, za nas otroke so pa imeli
žoge in druge igrače. Tako
smo se zabavali do polnoči, po-
tem smo pa odšli k počitku. Po
treh dneh vožnje od Vrhni-
ke do Havre sem prav sladko za-
spala in menda tudi vsi drugi.

Zjutraj zaslišimo zvonec, ki je
klical k zajterku. Vsi smo bili
takoj pokonci in v desetih minu-
tah smo že sedeli v jedilni sobi.
Po zajterku pride povelje, da se
moramo iti vsi kopat, ženske na
eno stran, moški na drugo. Tam
sta nas dve ženski pregledali, če
imamo — no saj veste, tiste sit-
ne živalice. No, mi iz Vrhni-
ke jih nismo imeli. Ko nas je vse
natančno pregledala, nas je za-
podila ven. Rekla sem mami,
da kako je to, da so nas kopat
prignali, vode pa ni nikjer. Pa
komaj sem to izrekla, se je že
vilo na nas. Tako nenadoma je
začelo pršeti, da sem vsa pre-
plašena skakala iz kota v kot kot
mokra miška. Kaj ne, napravili
so nam pravi surprise party.

Zadnji dan smo si hoteli ma-
lo ogledati Havre in našo ladjo,
le de France, da bi videli, če
je dovolj velika za nas vse. Zbe-
re se nas šest, pa gremo. Eden
naših sopotnikov nas vpraša, če
imamo seboj znak od Francoske
linije, da ga bomo lahko pokazali,
če bi se izgubili. No, imeli
smo ga. Hodimo precej časa po
mestu, pa nikakor nismo mogli
najti ladje. Kaki dve uri hodi-
mo iz ulice v ulico in se nazad-
nje najdemo ravno pred ura-
dom Francoske linije. Tam nas
eden nekaj vpraša po francosko,
ki se prav tako lepo zavija kot
naše vrhniško narečje, samo raz-
umeli nismo nič. Pokažemo mu
tisti znak in takoj je vedel, da
smo ovice brez pastirja. Pa nas
je peljal nazaj v naš hotel.

Ob štirih popoldne so nam re-
kli, da gremo na ladjo. Dasi smo
vedeli, da moramo iti, vseeno
smo se tega ukaza prestrašili,
ker smo vedeli, da s tem stopi-
mo iz evropskih tal, ki so del na-
še domovine. Štirje veliki avto-
mobili pridejo in jih nekaj nalo-
žijo. Vseh naenkrat niso mogli
peljati, zato smo Slovenci ostali
na stopnicah in čakali. Pa pravi
eden sopotnikov: "Ej, prijatelji,
dajmo, zapojmo eno, saj bo to
morda zadnjič v Evropi!"

"Pa dajmo!" se je glasilo od
vseh strani. Naš vodja Glavan
je zapel: Pozdravljen bodi ljubi
kraj, če te ne vidim več nik-
dar... Pesmi nismo končali, ker
vsak je imel solzne oči.

Ko pride avto po nas, se odpe-
ljemo k morju. Na ladji nam je
bila odkazana lepa kabina za štiri.
Potem smo vlekli listke, ka-
teri štirje bomo skupaj jedli.
Tako se je zgodilo, da smo bile
pri naši mizi same ženske, pri
sosedni mizi pa sami moški. To
pa možkim ni bilo po volji in k
nam pride Josip Sitar in pravi,
če bi smel jesti pri naši mizi,
ena ženska naj gre pa na njegov
prostor. Pa smo se tako pogo-
dili, da smo bili pri vsaki mizi
ljudje.

Ob devetih zvečer smo šli vsi
na krov. Sonce je zahajalo in
na pomolu je stalo mnogo ljudi,
da nam zadnjič zamahnejo v slo-
vo z roko ali žepnim robcem.
Tedaj se pa naša ladja zgane in
dve majhni ladji potegneta na-
šega velika na odprto morje.
Ljudje so mahali v slovo, sirene
so tulile, jaz sem pa slonela ob
ogradi in natihem klicala slovo
evropski celini. Zdaj se peljem
v Ameriko, kjer mi ne bo treba
več v šolo hoditi!
Kmalu zatem zapoje zvonec in

vas vljudno povabi k večerji.
Dobili smo fino večerjo. Zdaj se
je pa izkazalo, zakaj se je udi-
njaj pri naši mizi omenjeni Jože
Sitar. Stvar je bila taka. Na
vsako mizo postavijo liter vina,
ki je za vse štiri osebe pri mizi.
In ker me tri ženske nismo pile
vina, ga je prišel ves liter na
Jožeta. Pri sosednji mizi so ga
imeli pa en liter trije. Tako je
Jože že vnaprej vse dobro prera-
čunal in račun mu ni unesel. Za-
stran lepšega je tudi nam ponu-
dil vina, pa ni bil prav nič jezen,
ko smo cenjeno ponudbo odkloni-
le. V zahvalo je dal pa meni ve-
sadle, ki je spadalo na njegov
delež. Potem mi je tudi pokazal,
kako se jedo banane. Misli-
la sem sprva, da se sne tudi lupi-
na in se mi ni prav nič dopadla.
O, potem sem jih pa rada imela,
banane. Še danes sem mu hvala-
ležna, da me je poučil o tej pre-
važni zadevi.

Naša mama je imela seboj ne-
kaj brinjevčka. Pa so jo ubogi
moški vedno nadlegovali: "Micka,
imaš še kaj ta kratkega, tako
me nekaj črviči po trebuhu.
Sam ne vem kaj je, najbrže sem
se kaj prehladil." Naša mama ga
jim je vedno točila in ko smo
prišli srečno v New York, je bilo
tudi po brinjevčku.

Zadnji večer na morju smo
imeli dosti zabave. Priredili so
nam ples in vsak je dobil po eno
trobento. To je bilo trobenje, da
ga še danes slišim. Vse je bilo
veselo. Metali so tudi dolge tra-
kove iz papirja, da so bili vsi ple-
savalci kot zvezani. Mene je skr-
belo, kako se bodo iz teh ovojov
izmotali, pa ni bilo nič težkega.
O polnoči so nehali plesati, baro
so zaprli in rekli, da smo zdaj
v Ameriki. Spat sem šla in komaj
sem čakala jutra, da vidim, kak-
šna je Amerika.

Ko zjutraj vstanem, že zagle-
dam kip svobode, ki nas po-
zdavlja z odprtimi rokami. Zde-
lo se mi je, da mi kip kliče:
"Svobodna si tukaj, čeprav si
samo Slovenka!" Kmalu pridem
na pomol. Zopet veliko ljudi, ki
pozdravljajo svoje. Tudi jaz
sem jim mahala z belim robcem,
misleč, da je tudi moj oče med
njimi. Toda kmalu sem zvedela,
da je še več ljudi v Ameriki in
ne samo tisti, ki so nas pozdrav-
ljali s pomola.

Ob eni so šli vsi iz ladje, ki so
bili ameriški Državljanji. Med
njimi je bil tudi Josip Sitar, ki
je jedel pri naši mizi. Rekel je,
da gre v Pennsylvanijo, naš pe-
vec John Glavan je šel pa v
Cleveland. Samo še dvanaest nas
je ostalo tisto noč na ladji. Dru-
gi dan smo šli pa tudi mi vsak
na svoj kraj. Agentje so nas
razpeljali na razne postaje. Me-
ne in sestro Štefanijo, ki je bila
stara osem let, je prijel vsako za
eno roko in šel naprej, ne zme-
neč se za mamo, ki je nesla dva
težka kovčega. Spravil nas je
na vlak in nekaj narolič spre-
vodniku. Takrat sem tudi prvič
videla črnega človeka, čisto v be-
lem oblečenega, ki je prodajal
čokolado. Prošla sem mamo, naj
kaj kupi od njega, da nam kaj
ne naredi, ko tako z belim po-
gleda. Sprevodnik nam je odkazal
sedeže in drugo jutro ob 5:30
smo bili že v Youngstownu, Ohio.
Tam nas je pa že čakal naš ata,
ki je vedel, da pridemo s tem
vlakom. Oh, kako veselo je bilo
svidenje po sedmih letih z njim.

Danes živimo v lepi slovenski
naselbini, v Girardu, O., kjer
imamo tudi lep Slovenski dom.
Velikokrat se pogovarjamo o na-
ših sopotnikih. Mogoče bo kate-
ri njih to bral, če se me več ne
spominja, naj mu povem, da sem
jaz ena tistih otrok, ki smo več-
krat peli slovenske pesmi po poti
v Ameriko. Moj naslov je pa
spodaj.

Danes, po osmih letih, sem te
vrstice napisala z upanjem, da
kmalu spet vidim našo ljubo
Vrhniko, ker vem, da lepšega
kraja ni kot je Vrhnika.

Mary Turk,
33 Smithsonian Ave.,
Girard, O.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemikem tvariaku K. Maya

"Kje ste pa tičali tako dolgo, master?" je popraševal Lindsay. "Sem že mislil priti za vami in radi vas bi bil ubil celo tistega Duha vetline."

"Kakor vidite, je tak junaški čin čisto nepotreben!"

"Kaj pa ste počenjali tam do li?"

"Pozneje vam vse povem! Odit moramo."

Halef me je nalahno dregnil. "Gospod," je šepnil, "rais ni več zvezan —!"

"Duh votline ga je osvobodil, Halef!"

"Torej je tisti Duh votline zelo nepreviden! Pojdi, gospod, raisa morava spet zvezati!"

"Ni treba! Prosil me je odpuščanja. In tudi jaz sem mu odpustil."

"Gospod, ti si prav tako nepreviden kakor Ruh-i-kulian! Toda jaz bom previdnejši! Jaz sem hadži Halef Omar in mu ne odpustim!"

"Saj mu nimaš kaj odpustiti, Halef!"

"Jaz —? Da nimam kaj odpustiti temu človeku —? O, gospod, mnogo, zelo mnogo!"

"Kaj neki?"

"Tebe je napadel in te zvezanega odpeljal v gore, tebe, ki sem jaz tvoj prijatelj in varih! In to je hujše, ko pa da bi bil mene samega napadel! Če naj tudi jaz njemu odpustim, mora on prej mene odpuščanja prositi! Nisem ne Turek ne Kurd in ne kak strašopeten Nestorijanec, ampak svaobeden Arabec, ki ne dovoli, da bi kdo njegovega gospoda žalil in napadal! Povej mu to, gospod!"

"Morebiti mu povem, če bo prilika nanesla. Sedaj pa na konje, Halef! Glej, vsi so že pripravljeni na odhod!"

Melek je prižgal nove plamenice in odjezdili smo nazaj v Lizan. Tovariši so bili zelo zgovorni, bej, melek in rais so se pogovarjali po kurdijsko, Lindsay in Halef pa po angleško in po arabsko, kakor je pač kateri vedel za kako besedo. Razumela se seveda ta dva nista mnogo.

Le jaz sem molčal. O čem drugem sem pa, razmišljal, ko o obisku na gori.

Odkod je imela stara Mara Durime toliko moč in tolik vpliv na meleka Nestorijancev in na gumrijskega beja, na dva človeka, ki sta do tiste noči živela le medsebojnemu sovraštvu in maščevanju? Da je bila kraljica, je pravil melek. Pa kraljica in še taka povrh, ki že dolgo ne vlada več, vendar ne more samo z besedo pomiriti skoraj stoletnega krvavega sovraštva. Moral je biti še kaj druga vmes, kar ji je dajalo moč, da je spravila dva sovražnika, ki sta si bila po rodu, po veri in po naziranjih tako zelo nasprotna. In prav tako, če se ne bolj čudno se mi je žele, kako je mogla v eni sami uri izpreobrniti divjaka Nedžir beja v krotko ovco in ga pregovoriti, da je prosil odpuščanja mene, ki me je smrtno sovražil.

In skrivnost bi naj ostala osebnost Duha votline slejko prej. In tudi za mene—

Kdo je bila Mara Durime? Eno vsaj sem vedel. Mara Durime ni bila samo skrivnostna osebnost, ampak vsekakor tudi izredna, nenavadna osebnost. In zanimiva osebnost povrh za radovedneže, ki se potikajo po svetu in iščejo zanimivosti za svoje pero!

Priznam, da mi je bila skrivnost stare kurdijske kraljice odslej mnogo bolj pri srcu, ko prej prepri med Kurdi in Nestorijanci.

Ko so se zasvetile luči Lizana spodaj v dolini, je dejal rais iz Šorda:

"Posloviti se moram!"

"Zakaj?" ga je vprašal melek.

"Svoje ljudi moram obvestiti, da je mir med nami. Če ne grem, bi utegnili ob zori napasti, kakor smo se domenili."

"Torej pojdi!"

Odjezdil je na desno, mi pa v Lizan.

V desetih minutah smo bili doma. Radovedno so nas gledali ljudje. Melek jih je sklical in jim z močnim, pa veselim glasom napovedal, da ne bo boja, da je sklenil mir, ker je Ruh-i-kulian tako zapovedal.

Z velikim zadovoljstvom je bila novica sprejeta. Jih je pač malo bilo med temi ljudmi, ki bi bili res boja željni.

"In Kurdi—? sem vprašal meleka. "Ali bodo do jutri čakali na vest o miru?"

"Ne. Koj morajo zvedeti, da je mir!"

"Koga boš poslal k njim?"

"Sam pojdem," se je ponudil bej. "Nikomur ne bodo rajši in prej verjeli, ko meni. Pojdi z menoj, gospod?"

"Pa pojdem. Le malo počakaj!"

Obrnil sem se na najbližnjega Kurda in ga vprašal: "Si v Lizanu doma?"

"Da, gospod."

"Poznaš pot v Šord?"

"Da."

"Bi jo tudi sedajle po temi našel?"

"Da."

"Poznaš Ingdžo, hčerko raisa iz Šorda?"

"Jako dobro jo poznam."

"Poznaš tudi neko starko, ki ji je Madana ime?"

"Tudi."

"Torej vzemi konja in jezdi v Šord! Povej Ingdži in Madani, da se naj ne skrbita za mene! Mir smo sklenili, Rais je moj prijatelj in ni jezen, da sta me izpustili."

Moral sem pridni ženski obvestiti o srečnem poteku dogodka, gotovo sta si bili v skrbah radi raisa in se bali, da ju bo kaznoval.

Moj sel je odšel in pridružil sem se beju. Ze sva odhajala, ko nama je melek zaklical:

"Pa pripeljita Kurde s seboj! Naši gostje bodo!"

Bej je zadovoljen pokimal in odjezdila sva.

Pot sem dobro poznal, saj sem jo prejezdil že štirikrat. Nisva bila na pol poti, ko naju je ustavil glasen vzklik:

"Kdo sta?"

"Prijatelja!" je odgovoril bej.

"Katera prijatelja?"

Bej je spoznal stražo po glasu.

"Bodi miren, Talaf! Jaz sem!"

Tudi Kurd je spoznal svojega kneza.

"Ti si, gospod? Hvala Allahu, da mi je spet dal slišati tvoj glas! Kako se ti je posrečilo, da si ušel?"

"Nisem ušel. Kje taborite?"

"Jezdi naravnost, pa boš videl ognje."

"Pelji naju!"

"Ne smem, gospod!"

"Zakaj ne?"

"Na straži sem in naročeno mi je, da ne smem svojega mesta zapustiti, dokler me ne izmenjajo."

"Kdo vam poveljuje?"

"Rais iz Dolase."

"Dobrega poveljnika imate! Ker pa sem se jaz vrnil, ne boš več njega ubogal, ampak mene. In jaz ti zapovem, da naju pelješ! Straže niso več potrebne."

Mož je vzel svojo dolgo puško na ramo in stopil naprej. Stražni ognji so nama zaplamljeli naproti in med drevjem sva zagledala tabor Kurdo. Tabo-rili so še vedno na mestu, kjer smo se prejšnji dan posvetovali.

(Dalje prihodnjic)

Člani Progresivne trgovske zveze (Vprašajte za nagradne listke)

Beauty Shoppes
LOGAR BEAUTY SHOPPE
17216 Grovewood Ave.
MARION'S BEAUTY SHOPPE
15712 Waterloo Rd.
GRDINA SHOPPE
6111 St. Clair Ave.

Čistilnice oblek
JOS. KOVACH
15621 Waterloo Rd.
ACME DRY CLEANING CO.
671 E. 152nd St.

Confectionery in pivnice
JOHN TRČEK
15506 Holmes Ave.
FRANK LAURICH
15601 Holmes Ave.

Cvetličarji in papirarji
FRANK JELERČIĆ
15302 Waterloo Rd.
EDWARD KOVACH
15621 Waterloo Rd.

Delikatese
FRANK IVANČIĆ
15416 Saranac Rd.

Fotografisti
JOHN BUKOVNIK
762 E. 185th St.
JOHN WIDGOY
485 E. 152nd St.

Groceristi
SOBER-MODIC
544 E. 152nd St.
LOUIS URBAS
17305 Grovewood Ave.

A. MLAKAR
522 E. 200th St.
LUDWIG METLIKA
1151 Addison Rd.
JOHN SPEHEK
16226 Arcade Ave.

ANTON BARTOL
1425 E. 55th St.
LOUIS J. PRINCE
1209 Norwood Rd.
LUDWIG GUSTINČIĆ
6128 Glass Ave.

Grocerije in mesnice
MIKE PIKS
1383 E. 53rd St.
KARL MRAMOR
1140 E. 67th St.

GABRIEL FOOD MARKET
595 E. 140th St.
KUHEL BROS.
16321 Arcade Ave.

JOHN MAUSAR
23751 St. Clair Ave.
FRANK J. KRAMER
15454 Calcutta Ave.
FRANK FABIAN
399 E. 152nd St.

ANDREJ MOZINA
15931 Saranac Rd.
GEO. KUHAJ
3846 St. Clair Ave.
JOS. MEDVED
783 E. 222nd St.

JOS. SACERICH
16005 Waterloo Rd.
FRANK MULLEC
16811 Waterloo Rd.
JOHN KAUŠEK
19513 Kewanee Ave.

LUDWIG MANDEL
15615 Waterloo Rd.
BLAŽ BOLDIN
14401 Thames Ave.
VICTOR BERNOT
16001 Holmes Ave.

CERGOL & OGRIN
412 E. 156th St.
FRANK CEBUL
14615 Sylvia Ave.
JOHN DOLENC
573 E. 140th St.

BLAŽ GODEC
16903 Grovewood Ave.
JOS. JAMES
16016 Parkgrove Ave.
FRANK KEPIC
14301 Sylvia Ave.

CHARLES LESJAK
15708 Saranac Rd.
JOS. MODIC
315 E. 156th St.
LUDWIG RADDELL
15804 Waterloo Rd.

JOHN TOMAŽIĆ
10853 Grovewood Ave.
LUDWIG MANDEL SR.
920 E. 140th St.
J. METLIKA
14516 Sylvia Ave.

RUDOLF PERDAN
933 E. 185th St.
JOHN VIDENSEK
486 E. 152nd St.
ANTON MARTINČIĆ
5917 Prosser Ave.

LOUIS OSWALD
17205 Grovewood Ave.
JOS. PISKUR
16801 Waterloo Rd.
JOHN ASSEG
15638 Holmes Ave.

JOS. KAPLAR
952 E. 207th St.
MARY TRAMPUSH
4110 St. Clair Ave.
JOHN KRAMER
5301 St. Clair Ave.

Gasolinske postaje
VALENTIN PLESEC
16823 Waterloo Rd.
RAKAR'S BLUE FLASH STATION
18009 Waterloo Rd.

JOS. KERN
351 E. 156th St.

Jedilnice in pivnice
ANTON BARAGA
15322 Waterloo Rd.
VALENTIN PLESEC
16823 Waterloo Rd.

JOS. ZABUKOVEC
576 E. 152nd St.
ALBIN FILIPIĆ
522 E. 200th St.
GEO. TUREK
16011 Waterloo Rd.

J. KUNCIC-PEROTTI
397 E. 156th St.
PAUL KORDICH
15815 Waterloo Rd.

Krojači
JOS. PERME
15607 Waterloo Rd.

Lekarne
MANDEL DRUG STORE
15702 Waterloo Rd.

Mesnice
JOS. JANŽEVIC
542 E. 152nd St.
JOS. SMOLEY
504 E. 152nd St.
FRED JAZBEC
821 E. 222nd St.

Mlekarije in sladole
FRANK DOLŠAK
448 E. 158th St.
FRANK PETROVIĆ
682 E. 162nd St.
EUGEN DAIKY
516 E. 200th St.

MAYFLOWER DAIRY
1083 E. 68th St.
RACE DAIRY & ICE CREAM
1028 E. 61st St.

Moska obleka
JOHN GORNIK
6217 St. Clair Ave.
FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

Modne trgovine
PETER USAJ
775 E. 185th St.
ANTON GUBANC
16725 Waterloo Rd.

JOHN ROZANC
15721 Waterloo Rd.
JOSEPH STAMPFEL
6108 St. Clair Ave.
ANTON ANŽLOVAR
6202 St. Clair Ave.

Obutev
FRANK SUHADOLNIK
6107 St. Clair Ave.
Obleka in obutev
ANTON LOGAR
928 E. 222nd St.

ANTON OGRIN
15333 Waterloo Rd.
Pogrebniški
AUGUST F. SVETEK
478 E. 152nd St.

Pogrebniški in pohištvo
ANTON GRDINA IN SINOV
15301 Waterloo Rd.
6019 St. Clair Ave.

Premog in stavb. potreščine
BLISS RD. COAL & SUPPLY
22290 St. Clair Ave.

Popravljalnice avtomobilov
ROAD SERVICE GARAGE
16115 Waterloo Rd.
AUTO BODY & REPAIR SERVICE
15326 Waterloo Rd.

Pekarije
JOHN ZALAR
16006 Waterloo Rd.
GROVWOOD HOME BAKERY
17203 Grovewood Ave.

Parebrodne agenture
AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave.
MIHALJEVIĆ BROS.
6033 St. Clair Ave.

Razvažalci pive
JOHN DRENK
23776 St. Clair Ave.

Stavbeniki
J. MERSEK
18701 Kildeer Ave.

Tiskarne
AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.

Tire Shops
CENTURY TIRE SERVICE
15805 Waterloo Rd.

Vinjarne
THOMAS KRAVOVEC
17721 Waterloo Rd.

Varietne trgovine
JOS. DURN
15605 Waterloo Rd.

Zeejnava in sadje
ANTON GODINA
404 E. 156th St.
ANTON MERSNIK
15609 Waterloo Rd.

Zeleznina
ANTON DOLGAN
15617 Waterloo Rd.
JIM SEPIC
16009 Waterloo Rd.

MARTIN KOTNIK
534 E. 152nd St.
ANTON KUHEL
17218 Grovewood Ave.

MANDEL HARDWARE
15704 Waterloo Rd.
JOS. VIHTELICH
807 E. 222nd St.

WATERLOO HARDWARE
16301 Waterloo Rd.

Zobozdravniki
DR. WM. LAUSCHE
15619 Waterloo Rd.
DR. WM. F. URANKAR
15335 Waterloo Rd.

DR. A. A. URANKAR
15335 Waterloo Rd.
DR. JAMES W. MALLY
6411 St. Clair Ave.

Zavarovalnina in posetva
JOHN PRISEL
15903 Parkgrove Ave.
JOHN ZULICH
18115 Neff Rd.

DAŠ STAKICH
15813 Waterloo Rd.

Zlatinarji
FRANK CERNE
6401 St. Clair Ave.

JOHN PROSTOR
15701 Waterloo Rd.

Kupovanje na obroke

Kupovanje na obroke se je v Clevelandu letos tako zvišalo kot še nikdar prej v zgodovini mesta. Nič manj kot 96,000 kupčij, vsaka vredna nad \$50.00 se je naredilo od novega leta sem, in vse na obroke. Največ na obroke se kupujejo avtomobili. Kompanije dajejo izredno ugodne pogoje.

IZ PRIMORSKEGA

—Reka, aprila 1936. — V snežniškem gozdu so dobili 23. marca t. l. mrtvega finančnega zastražnika, ki je podlegel, kakor je vse kazalo, navadnemu strelu. Še istega dne so morali uslužbenci graščine Schonburg-Waldenburg prepeljati mrtvega stražnika z avtomobilom v Trnovo, kjer so zahtevali, da se ga položi v farno cerkev na oder. Dosegli so, kljub svoji energični zahtevi le to, da so ga položili v mrtvašnico kot vsakega drugega mrljca. Takoj so pričele oblasti proizvedovati za morilec, nakar so v trumah dnevno zapirali v bistrisrke ječe moške in ženske. Bili so seveda po zaljubljenju prej ali slej izpuščeni, le trije so bili delj časa, a dva so prepeljali v reške zapore, in sicer iz Vrbovega, kot je naš list že zadnjič poročal. V Bistrici so posebno Vrbovce neusmiljeno pretepli in jih mučili, čeprav ni nihče ničesar kriv, ampak so samo osumljeni.

Finančnemu stražniku, koji se je baje pisal Manca Giuseppe so priredili pompozno pogreb. Zastopana je bila seveda vsa vojaška in civilna avtoriteta. Pogreba se je moralo udeležiti tudi mnogo domačinov, zlasti uglednejših, kateri so bili potom posebnih okrožnic pozvani, da se pogreba udeležijo. Okrožnice z vabili da se pogreba udeležijo je poslal podešta.

Pri vsej zadevi pa ima največ zaslug bivši bistriski podešta Ognibene Karel. Zadnje čase je postal pravi krvnik po naših vaseh, zlasti onih v okolici Podgraja, kjer ima on svojo domačijo. Samopašni Ognibene se je toliko časa zdrževal in se kazal naklonjenega napram našemu človeku, dokler ni vso okolico spravil z gospodarskega stališča absolutno pod svojo oblast, dokler si ni na račun našega ubogega človeka nakopal težke milijone.

Ne zaveda se tega, da po žilah njegovih otrok teče tudi slovenska kri, ker je njegova žena domačinka, ter da se lahko današnje njegovo postopanje bridko maščuje nad njegovimi otroki. Sicer pa, vsa njegova naklonjenost, ki jo je kazal napram našim ljudem je bila navidezna, kdo ve, koliko takih in sličnih dogodkov ima on na vesti le s to razliko, da se je prej skrival, danes pa to javno dela. Naj pripomnimo še to, da tiran Ognibene ima, seveda kot trgovec, potni list za Jugoslavijo, kamor večkrat prihaja.

—Reka, aprila 1936. — Po najnovejših vesteh bodo v najkrajšem času že pričeli z utrjevalnimi deli okrog Snežnika, kljub temu, da so se še lanske jesen širile vesti, da so tu za enkrat prenehali z utrjevanjem.

—Na zagrebškem vseučilišču je bila 29. aprila promovirana za doktorja vsega zdravilstva rojakinja Vela Plesničarjeva, rodom iz Ajdovščine.

DNEVNE VESTI

Dionne otroci so zboleli za ošpicami

Callander, Ontario, 8. junija. Dionne družina je dobila ošpice, vendar je dr. Dafoe izjavil, da petorke najbrž ne bodo prizadele. Dva izmed starejših Dionne otrok sta zbolela večeraj, Rose 8 let stara in Ernest star 9 let. Okrajne zdravniške oblasti so postavile farmo, ki se nahaja 100 jardov od poslopja, kjer bivajo petorke, pod karanteno. Oče in mati petork ne bosta toliko časa obiskala petorke, dokler starejši otroci ne ozdravijo. Obiskovalcem ta čas ni dovoljeno priti niti na farmo niti k petorkam.

16 blaznikov pobegnilo iz bolnišnice

St. Peter, Minn., 8. junija. 16 blaznežev državne St. Peter blaznice je napadlo sinoči svoje stražnike, katere so pobili na tla, nakar so pobegnili iz umobolnice. Blaznikom načeljuje Lawrence Devol, bančni ropar in bivši član Karpis morilske tolpe. Pobeg iz blaznice se je izvršil okoli 8. ure zvečer. Blazneži so se razdelili po trgovskem delu mesta. Šerifi bližnjih okrajev so zastražili vse ceste. Na delo je bila poklicana tudi stotinja narodne garde s strojnimi puškami. Dva tolovaja so kmalu potem prišli.

Fašisti začeli dobivati moč v Belgiji

Bruselj, Belgija, 8. junija. Tudi v Belgiji se je pojavila fašistovska stranka ali rexisti, kot jim pravijo socialisti. V nedeljo so se vršile v Belgiji volitve za državne svetnike. 690 jih je bilo izvoljenih. Ti državni svetniki izvolijo potem 44 državnih senatorjev. Fašisti so dobili izmed 690 državnih svetnikov 78, katoličani 224, socialisti pa 221. Katoličani so jih izgubili 93, socialisti pa 20.

800 jetnikov v zaporih bo dobilo bonus

San Quentin, Cal., 8. junija. Najmanj 800 jetnikov v teh državnih zaporih bo deležni bonusa, ki bo izplačan prihodnji teden. Skupna svota znaša nekaj nad \$500,000. Toda jetniki ne bodo dobili denarja, pač pa bo pripisan na njih kredit. Od časa do časa bodo lahko vzeli par dolarjev, to je vse, kar bodo dobili. Med onimi, ki bodo deležni bonusa, sta tudi dva morilca, ki bosta v kratkem poslana na vislice. Denar se bo pozneje poslal njih sorodnikom.

Republikanska konvencija

Danes ob 11. uri se otvori republikanska predsedniška konvencija v mestnem auditoriju. Delegati bodo danes izvolili začasne in stalne odbore ter sprejeli pravilnik. Poleg tega bo pa tudi mnogo petja, godbe in govorov. Konvencija bo trajala v torek, sredo in četrtek. Nominacija republikanskega kandidata za predsednika se bo vršila v četrtek okoli poldne. V sredo večer ob 9. uri bo govoril bivši predsednik Hoover.

Lindbergh za podpredsednika

Včeraj je F. W. Litchfield, ki je predsednik Goodyear Tire & Rubber Co. predlagal republikanski predsedniški konvenciji z vso resnostjo ime Chas. Lindbergha kot podpredsed. kandidata. Republikanska stranka ne more dobiti bolj popularnega kandidata kot je Lindbergh, se je izjavil Litchfield.

300 radio postaj

300 največjih radio postaj bo v torek, sredo in četrtek oddajalo poročila o poteku republikanske predsedniške konvencije v Clevelandu. Enaka mogočna oddaja dotedaj še ni poznana v zgodovini radio postaj. Nad en tisoč časniških poročevalcev je na delu, da napišejo vse mogoče in nemogoče o poteku konvencije.

MALI OGLASI</

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

Njegovi častniki so ga poslušali pazljivo in spoštljivo, kapetan Blood s pikrim nasmehom na ustnih, njegovi kapetani pa z brezbriznostjo.

Kapetan Blood je bil edini med njimi, ki je natančno vedel, kaj leži pred njimi. Pred dvema letoma je namreč že sam nameraval podvzeti napad na to mesto, in takrat si je tudi na licu mesta ogledal položaj.

Baronov predlog je bil pač predlog, katerega je bilo pričakovati od moža, ki ne pozna Kartagene drugače kakor iz zemljevidov.

Zemljepisno in strateško vzeto je Kartagena čuden kraj. Vzhodno in severno je bila zavarovana s hribovjem, južno pred njo po sta bila dva zaliva, ki sta tvorila dohod. Vhod v zunanji zaliv, ki je bil prav za prav kake tri milje široka laguna, je vodil skozi ožino; poznano pod imenom Boca Chica ali Mala usta—katero je branila trdnjava. Tu skozi je vodil globok, toda zelo ozek preliv v notranji zaliv. Ta drugi preliv je branila druga trdnjava. Vzhodno in severno od Kartagene je ležala celina, s katero ni bilo mogoče računati. Toda proti zapadu in severozapadu je bilo to mesto, ki je bilo od vseh drugih strani tako dobro zavarovano, napram morju povsem odprto. Tu se je raztezalo pred mestom kake pol milje sipine, in razen te si-

pine in debelih zidov, s katerimi je bilo mesto obdano, je bilo nezavarovano.

Ta lega bi marsikoga premotila, kakor je premotila tudi generala de Rivarola. Zato je preostalo zdaj kapetanu Bloodu, da je pokazal težkoče, ki so pred njimi. Ko je povedal, kako bi bilo treba napasti mesto, je baron namršil obrvi ter dejal, da bo čast napada, kakor si ga je zamislil on, general, prepuštil piratom.

Kapetan Blood se mu je s sardonskim smehom zahvalil za čast, ki jo izkazuje njemu in njegovemu moštvu. Saj to je bilo natančno to, kar je pričakoval: za pirate nevarnosti, za Rivarola čast, denar in profit tega napada.

"To je čast, katero moram odkloniti," je rekel mrzlo.

Wolverstone je pritrdjevalno zamrmral, Hagthorpe je priklimal. Yberville, ki je prav tako kakor vsi ostali prepoznal svojega plemenitaškega sorojaka, ni nikdar kolebal v svoji lojalnosti do kapetana Blooda. Francoski oficirji—bilo jih je šest—so začudeni in osupli gledali bukanirskega kapetana, katerega je zdaj baron vprašal:

"Kako? Da odklanjate, gospod? Odklanjate izpolnjenost ukazov pravite?"

"Kolikor vem, gospod, ste nas sklicali k posvetu, da se domenimo glede metod in načinov, ki jih bo treba pri teh

podvzeti."

"Potemtakem ste bili v zmoti, M. le Capitaine. Vi ste tu, da sprejmete moja povelja. Jaz sem že vse premislil ter se tudi odločil. Menim, da zdaj razumete."

"O, da, razumem," se je zasmel Blood. "Toda, od svoje strani vprašam: ali razumete vi?" In ne da bi dal baronu časa, da bi se vmešal, je nadaljeval: "Pravite, da ste že razmišljali in se odločili. Toda, izvemši, če vaš odlok ne temelji na želji, da uničite in upropastite nas, bukanirje, tedaj boste ta odlok izpremenili, ko vam povem nekaj, kar vem. Tole mesto Kartagena izgleda zelo ranljivo od severne strani, in je vse odprto proti morju. Zdaj pa se sami vprašajte, gospod baron, zakaj so si španci vzeli toliko dela in truda, da so tako zelo utrdili mesto na južni strani, če je mesto od severne strani tako lahko dostopno?"

To je dalo baronu de Rivarolu misliti.

"Španci," je nadaljeval Peter Blood, "niso tako veliki norci kakor vi mislite. Naj vam povem, gospodje, da sem si pred dvema letoma natančno ogledal Kartageno, ker sem mislil nanjo že sam podvzeti napad. Semkaj sem prišel z nekaterimi prijateljskimi Indijanci; bil sem tudi sam oblečen kot Indijanec, in tedaj sem se zadrževal tukaj teden dni. Takrat sem tudi vse natančno proučil. Na oni strani, proti morju, kjer izgleda naselbina tako zelo priprava na napad, tam je plitka voda, ki se izteza preko pol milje daleč v morje—torej dovolj daleč, da se ne more naselju približati nobena ladja na strelno razdaljo. Iz tega sledi, da se tu ni varno približati kopnemu do manjše razdalje ko trideset milje."

"Toda naše izkrcanje se bo vendar izvršilo v pirogah in čolnih!" je vzkliknil nevoljno general.

"V najmirnejši letni sezoni je to nemogoče, ker bi to preprečilo valovje, ki treska ob obalo. Dalje ne pozabite, da tudi če bi bilo tako izkrcanje mogoče, bi tega izkrcanja ne bilo mogoče kriti z ladijskimi topovi. Še več: izkrcavajoče se moštvo bi bilo v nevarnosti od naših lastnih topov."

"Če podvzamemo napad ponoči, kakor je moj nasvet, tedaj ne bo treba nobenega kritja za izkrcavajoče se moštvo. Znašli se boste s svojimi silami na kopnem, preden se bodo španci zavedli."

"Po vsej priliki menite, da je Kartagena mesto slepecv in da se prebivalstvo tam ne vprašuje, kakšne so te ladje, ki jih ima pred nosom in kakšen je njihov namen?"

"Ampak, če se čutijo varne od severa, kakor pravite," je vzkliknil baron nestrpno, "jih bo baš ta občutek varnosti uspaval."

"Morda, morda. Ampak oni so varni. Zakaj vsak poizkus izkrcanja na tej strani, je že od same narave vnaprej obsojen na izjalovitev."

"Nič zato! Mi bomo podvzeli ta poizkus!" je rekel baron, čigar ošabnost mu ni dovoljevala, da bi se uklonil pred svojimi oficirji.

"Če ste se odločili, da storite tako po vsem tem, kar sem vam bil povedal, tedaj, hm... vi ste seveda oseba, ki ima odločevati. Toda, kar se tiče mene, vam povem, da ne bom vodil svojih ljudi v nobene nevarne nevarnosti."

"Pa če vam zapovem..." je prišel baron. Kapetan Blood pa ga je naglo prekinil.

"Gospod baron, ko nas je gospod de Cussy v vašem imenu najel, je storil to toliko zaradi naše izkušnje v tem načinu bojevanja, kolikor zaradi naše moči. K temu moram pripomniti, da sem svojočasno zavrgel svoj lastni načrt, da bi napal Kartageno, ker nisem imel takrat dovolj moči, da bi izsilil vhod v pristan, ki tvori edini vhod v mesto. Toda sila, kateri vi danes poveljate, je dovolj močna in številna za to podvzetje."

"Ampak, če storimo tako, bodo dobili španci dovolj časa, da premestijo večino svojega bogastva iz mesta. Mesto moramo zavzeti nenadoma."

Kapetan Blood je skomignil z rameni. "Če je to v prvi vrsti piratski napad, tedaj, naravno, je stvar vredna premisleka. Bila je takrat vsaj meni. Če vam je pa v prvi vrsti na tem, da ponižate španijo in zasadiate zastavo s francoskimi lilijami na stolp trdnjave tega mesta, tedaj bi vam delna izguba zaklada ne smela ležati tako na srcu."

M. de Rivarol si je grizel ustne. Molče je motril tega samozvestnega bukanirja.

"Pa če vam ukazujem, da greste in izvršite ta poizkus?" je končno vprašal. "Odgovorete mi, gospod, in dajte nam vedeti enkrat za vselej, kako stojimo in kdo poveljuje tej ekspediciji."

"Ah, pojte, pojte! Dolgočastite me!" je rekel kapetan Peter Blood ter se obrnil proti gospodu de Cussyju, ki je stal zraven, v dokaj mučnem položaju. "Apeliram na vas, gospod, da upravičite pri baronu mojo trditve."

M. de Cussy se je odhrkal. Bil je skrajno nervozen.

"V očigled tega, kar je rekel kapetan Blood..."

"K vragu s tem!" je zarežal Rivarol. Čujte vi, monsieur le Capitaine, ker se vi bojite podvzeti to stvar, jo bom sam podvzel in izvršil. Vreme je lepo in morje mirno in računam na to, da bom gladko izvršil izkrcanje. In če to storim, bom s tem dokazal, da sem imel prav, nakar bom jutri izpregovoril s vami besedo ali dve, katerih ne boste radi slišali. Sicer pa sem bil zelo generozen napram vam, gospod!" Zamahnil je z roko. "Zdaj lahko greste."

Bila je gola ošabnost in puhla slavohepnost, ki sta ga pripravili do tega, zato je tudi dobil nauk, katerega je iskal. Tega popoldne je stala mornarica oddaljena miljo daleč od obali, zvečer pa, pod varstvom teme, je bilo tristo mož, med katerimi je bilo dvesto zamorcev, odveslanih v čolnih in pirogah proti obali. Rivarolovo častihlepje pa je zahtevalo, da je sam vodil to ekspedicijo, pa če mu je bilo to še tako neljubo.

Senataor Vandenberg, ki upa dobiti nominacijo na republikanski konvenciji v Clevelandu, v slučaju, da Landon ne dobi zadostnega števila glasov.

Governor Alfred M. Landon iz Kansasa, levo, in governor Guy B. Park iz Missourija v prijazen pomenu o izidu republikanske konvencije v Clevelandu.

Governor Alfred M. Landon iz Kansasa, levo, in governor Guy B. Park iz Missourija v prijazen pomenu o izidu republikanske konvencije v Clevelandu.

Prvih šest čolnov je zajel "široko" ter razbil, preden so mogli ljudje iz njih. Bobnenje valovja in kriki brodolomcev so posvarili one, ki so veslali za njimi, da so se slednji rešili iste usode. Na naglo baronovo povelje so se uprli v vesla in spravili naglo čolne iz območja nevarnega vodoloma ter se pripravili, da pobero v čolne brodolomce, ki so plaval v razpenjeni vodi. Toda avantura je zahtevala skoraj petdeset človeških življenj, skupno s pol ducatom čolnov, natpanih z municijo in lahki topovi. V Rivarolu je penila jeza, in zvrčal je vse to v prvi vrsti na kapetana Blooda. V nesoglasju in nelogiki svojih misli, je dolžil bukanirje, da so oni krivi te njegove polomijade. Sklenil je, da se bo jutri tozadevno pogovoril s kapetanom Bloodom.

Druga jutra pa je barona zbudilo grmenje topov. Naglo je planil iz postelje, se za silo oblekel ter stekel na krov, kjer se mu je nutil pogled, ki je še povečal in podžigal njegovo jezo. Štiri bukanirske ladje so

Časnikar Frank Knox iz Chicaga, ki se je silno trudil, da bi dobil nominacijo za predsednika v republikanski stranki.

Senataor Vandenberg, ki upa dobiti nominacijo na republikanski konvenciji v Clevelandu, v slučaju, da Landon ne dobi zadostnega števila glasov.

pod razpetimi jadri izvajale čudne manevre pol milje od Boce Chice in malo več kot pol milje daleč od ostalih ladij. Vsakokrat, kadar se je skakala bukanirska ladja obrnila, je bruhnil iz njene vzdolžne strani ogenj in dim in krogle so obdelovale trdnjavo, ki je stržila vhod. Fort je krepko odgovarjal na ogenj gusarjev. Toda bukanirji so imeli natančno preračunan čas in so vselej obračali in izstreljevali svo-

je vzdolžne strani ob času, ko so bili topničarji v trdnjavi zaposleni z nabijanjem topov. Po vsaki salvi so se naglo okrenili in s tem niso samo prišli vsakokrat čim prej iz dosega njihovih topov, marveč so pri tem tudi vestno skrbeli, da so njihove ladje nudile trdnjavskim topničarjem le neznatne tarče svojih zadnjih delov.

(Dalje prihodnjič)

V SPOMIN

Prve obletnice, kar je umrl moj dragi nepozabni soprog

Joseph Berzin

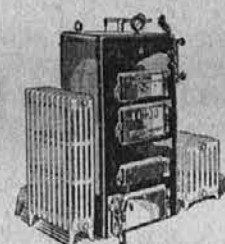
ki je umrl 6. junija, 1935.

Eno leto je minilo,
kar odšel si proč od nas,
črna zemlja Te pokriva,
ran izbrisal ni še čas.

Bridki čas je bil ločitve,
ko za vedno si zaspal,
v srcu pa smo si želeli,
da bi še pri nas ostal.

Z Bogom, dragi, mirno spavaj
večno spanje v grobu tam!
V raju svetem tam uživaj
radost nam neznano vsem.

Žalujoča soproga MILDRED.

Denite v hišo furnes sedaj in plačajte jeseni!
Specielno samo za nekaj časa!

Steam, Hot Water, Hot Air Furnaces.
Lahko kupite na 36 mesečnih obrokov. Popravljamo furneze in boilerje vseh vrst. Vprašajte za slovenskega zastopnika Štefan Robash.

WOLFF HEATING CO.

HEATING ENGINEERS

9703 North Boulevard Tel. GL 9218-9219

SAMO TA TEDEN!

FRIGIDAIRE MASTER, 6 kub. čevlj., prej \$199.50, sedaj... **\$139.50**
ELEKTRIČNA LEDENICA, 6.5 kub. čev., prej \$244.50 sedaj... **\$195.00**
ELEKTRIČNA LEDENICA, 5.5 kub. čev., prej \$179.50 sedaj... **\$145.00**
MAYTAG PRALNI STROJ, model 80, sedaj samo... **\$ 47.50**
APEX PRALNI STROJ, model 1936, prej \$99.50, sedaj... **\$ 79.50**
GENERAL ELECTRIC PRALNI STROJ prej \$69.50 sedaj... **\$ 55.00**
GENERAL ELECTRIC PRALNI STROJ prej \$54.50 sedaj... **\$ 45.00**

KREMŽAR FURNITURE

6806 ST. CLAIR AVENUE

ENDICOTT 2252

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. štev.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISČEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob malem trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR
AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV
156 Fifth Ave. Urednik New York, N.Y.

V NEDELJO DNE 14. JUNIJA

na prostorih Društvenega Doma na Rechar Rd.

Skupni nastop mladinskih zborov ob 3. uri popoldne.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska

Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42.letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!" Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri **Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti**, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asement primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asementov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavne tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois.

Vabljeni ste na

PEVSKI FESTIVAL

katerega prirede

ZDRUŽENI MLADINSKI PEVSKI ZBORI